

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiae Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De amorosa ad Deum conuersione. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

D. HENRICI HARPHII,
PIISSIMI,ERVEDITISSIMIQUE THEOLOGI,
MYSTICAE THEOLOGIAE

LIBRI SECUNDI PARS SECUNDA.

In se vitae actiuae preparationem ornatumque
complectens.*De amorosa ad Deum conuersione. Cap. XIII.*

SECVNDVM nunc prosequendum, est instructio quomodo acquirere valeamus perseverantem amorosam vnionem, absque vilo medio inter Deum, & animae nostrae vires. Licet autem hoc ex parte docuerimus in illis mortificationibus, quas supra diximus, nam quemadmodum naturale est lapidi deorsum cadere, sic naturale est animae mortificatae, & viuificatae per gratiam ab omnibus inordinationibus, & liberè existenti, sine medio in Deum fluere & eleuari in ipsum: quia Deus est naturalis locus animae, ad quem creata est ad aeternaliter quiescendum, & fruendum beatitudine nihilominus necessarium est nobis alia quoque agnoscere. Nam quemadmodum oportet nos mori nobis ipsis, si in Deo viuere debemus; ita oportet nos etiam paulatim discere in Deo viuere, & quiescere per practicum effluxum amoris Dei, qui nos Deo vniat, vt possimus verè discere mori nobis ipsis, atque ita oportet nos vnum adipisci cum altero. Et quanto in vno plus profecerimus, tanto etiam in altero amplius proficiemus: quia vnum sine altero veraciter, & utiliter habere non possumus. Nam duo sunt termini: Vnus est Deus, alter sumus nos, & voluntas nostra in medio stat. Si ergo se voluntas per amorem ad Deum conuerterit, per amorem se à nobis auertit: & quātō amplius se ad Deū conuertit, tārō plus à nobis se auertit, adeō vt tandem se tam perfectè ad Deum cōuertat, vt etiam totaliter se à nobis auertat per contemptū perfectum nostri ipsorū. Et simi-

Vvv 2 liter

liter e contra, dum se voluntas per amorem ad nos ipsos conuertit, auer-
 tit se à Deo, ita quòd ipsa conuersio ad nos ipsos, tandem tam magna
 efficitur, vt Deum omnino cõtemnat. Sic ergo auersio ab omni cre-
 atura & nobis ipsis, & cõuersio ad Deum, in vna pariter actione complè-
 tur, licet nos voluerimus in duobus punctis prosequi, vt melius intel-
 ligeretur. Prosequendo igitur secundum, sciendum quòd Deus est ori-
 gō ex qua omnia creata effluerūt, sed singulari modo rationalis cre-
 atura: ipse quoque Deus est, propter quem omnia creata sunt: & po-
 stre mò etiam finis, ad quem omnia creata sunt, scilicet vt reuertan-
 tur in suam originem, vnaquaq; creatura, vt sibi competit. Nam cae-
 tera creatura omnes ad hominis indigentiam ordinata sunt, vt diuer-
 sis modis sint in adiniculum, & exercitium hominem conuertendi,
 ac perducendi ad Deum, puta ad corpus pascendum, veltiendum, casti-
 gandum, vel ad hominem instruendum varijs modi, & dandam de
 Deo notitiam in ipsarum creatione, videlicet de eius infinita magni-
 tudine, sapientia, pulchritudine, dulcedine, subtilitate, bonitate, & si-
 milibus innumerabilibus, in quibus natura, & exteriores sensus, ac eti-
 am ratio interior exercitari possunt. Consequenter sensus exteriores
 ordinati sunt, vt seruiant, & subiecti sint viribus interioribus: simi-
 liter animae vires, & potentiae inferiores, vt seruiant & subiectae sint su-
 perioribus: superiores verò, vt semper amorosè in Deum fluant. Nam
 quemadmodum solares radios semper vnitos soli esse oportet, atq; in
 sole iugiter pendere inseparabiliter, si in esse permanere debeant: ita
 etiam nobilis anima essentialiter dependet in sua origine, hoc est, in
 Deo. Propterea si peruenire debet ad statum perfectum, oportet eam dis-
 cere similiter in Deum fluere, & dependere in ipso cum tribus suis po-
 tentijs per medium gratiae Dei, & nostri amoris. Et istud est proprie,
 quòd volo hic docere, quomodo ad hoc peruenire possimus.

*De triplici vita hinc tractanda, & quis ad vitam contemplatiuam
 aptus. Cap. XIV.*

Gen 29.
 Ibidem.
 Lucae 10.

Vita tri-
 plex.

Sciendum quòd triplex est vita, scilicet actiua, per Liam designa-
 ta, quae lippos habebat oculos: spiritualis cõtemplatiua, in Rache-
 le figurata, quae pulchra erat, sed infœcunda: & supereminens con-
 templatiua in Maria Magdalena signata, quae optimam partem elegerat.
 In qualibet autem istarum trium, oportet nos facere preparatio-
 nem, ornatum, & profectum, si eas perfectè possidere, & Deo salubri-
 ter of-